

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΝΜΟΣΙΕΓΕΝΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Γράμματα του κουρλο-Γράννη που περιουδείες κάνει.

(Θέλων τοῦ λαοῦ νὰ μάθῃ τὰς ἰδέας καὶ ἀρχάς,
ἐπισκέπτεται ὁ Γράννης ὅλας τὰς περιχάς
κι' ὅ,τι βλέπει καὶ ἀκούει, κι' ὅ,τι νὰ παρατηρῇ,
παρευθὺς τὴν πένα πιάνει καὶ τὰ γράφει τοῦ Μαρχῆ.)

Κάτω Λειβαθώ. Μεγάλη νεκρομάρα καὶ σιγή,
δὲν σοῦ φαίνεται καθόλου πῶς μᾶς ἔρχετ' ἐκλογή.
Καὶ μινάχα ὁ Μουσούρης ἀποστάτης, βρὲ Μαρχῆ,
τοῦ μεγάλου διπλωμάτου κατακέφαλα βαρεῖ.

Ὁ αἰκίης Νικολέτες στὴν παντιέρα του πιστὸς,
σκυῖζει γιὰ τὸ Μομφερράτο κι' εἶναι φέρμος καὶ ζεστὸς
Λαχυθρινομηνισιᾶνοι καὶ Σαρλαδες καὶ λοιποὶ,
καρτερεῦν ἀνυπερόμως τὶ σκριτοῦρα θὰ κοπῇ.

Ἀντελήφθην πῶς μεγάλως βοηθεῖ τὸν ὑπουργὸν
ὁ Καρανδινὸς ὁ Κώστας δραστηρίως ἐνεργῶν,
πλὴν πολλὰς καὶ ὁ Τρωϊάνος ἐκτελέσας συνταγὰς
ἐτοιμάζει τοῦ Ῥωμάνου θρίαμβον στὰς ἐκλογάς.

Πῆγα καὶ στὰ Μεταξάτα μιὰ βραδιά περικοπὰ
τὸν Παῖσιον ῥωτᾶω τὸν πολύτρυχο παππᾶ
καὶ τοῦ λέω, Δεποτά μου, πῶς τὰ βλέπεις; πῶς τ' ἀκούεις;
τὸ Ῥουμάνο θὰ ψηφίσῃς ἢ τοὺς Δεληγιαννικοὺς

κι' ὁ παππᾶς μοῦ λέει αὐτῶπα γιὰτὶ πιάνω καὶ σ' τσ' ἀλείφω
δὲν τὸ ξέρεις μωρὲ χάχα πῶς ἐγὼ δὲν ἔχω ψῆφο;

Γιὰ κανέναν ἐκὸμῃ δὲν ἐσχηματίσθη ρεῦμα
καὶ θαρρῶ πῶς πληρωτέον εἶναι τοῦ λαοῦ τὸ πνεῦμα.

Στὸ Κάστρο φίλτατε Μαρχῆ, εἶν' ὅλοι Θεωδωράκιδες
οἱ μαστροπασουμάκιδες.
μ' ἂν ἴσως ἔρτη κούλουμη τοῦ γάμου ἢ βαντιέρα,
τὰ ρίαν τίαν τιέρα!

Στὰ Κοκκολάτα, κίνησα
νὰ πάω βεραμέντε,
ἀλλὰ ἐπισογύρισα
γιὰ κάθε ἀτσιδέντε.

Ἄνω Λειβαθώ. Σοῦ γράφω μέσ' ἀπὸ τὶς Κεραμιές
ἀπὸ τὸ χωριὸ ποῦ βγαίνουν χαλιμαὶς κληρονομίαις.
Κατ' εὐθείαν στὸ σαράγιο τοῦ Χριστοφοράκη τρέχω
καὶ τὸν ὑπουργό, μοῦ λέει, γιὰ τὸ λητρουβιὸ τὸν ἔχω.
Ἐχαζιρεψα τὸ τσουρμι κι' ὅλη μου τὴν ἀργατιὰ
καὶ στὸ φέρτε παραστέχω νὰν τοῦ δόκω τὴ φωτιὰ.

Ὁ Μομφερράτος, βρὲ Μαρχῆ, αἰκίως θὰ παλεῖν
ἐδῶ ποῦ ὁ Χριστοφορος ἐνδόξως βασιλεύει.
Καμμιὰ δὲν πιάει χαρτωσιὰ μετὰ τὰ Ἑνοχικά του!

κοτζῆ Βαλλιάνος ἄπλωσε τὰ πυρομαχικά του
καὶ τὴ μπατάλια καρτερεῖ·
μὲ ἐκατάλαβες Μαρῆ;

Πέρασα κι' ἀφ' τὴν Πεσάδα καὶ ῥωτῶ τὴ σιόρα 'Ρήνη
τί φρονεῖ καὶ παιὶς θὰ μείνῃ!
ποῖος ἔχει στὸ χωριὸ τῆς συμπαθείας ἐξαιρέτους·
κι' ἡ κυρία μ' ἀπαντάνει « ὦ ποῦ διαλεπαρέ τους ! »

Ἐμείνα στὸν Καραβάδο στὰ Σπαρτιά καὶ στὰ Κοριάννα
μὰ καμμιὰ δὲν εἶδα νάχουν ὅπως ἄλλοτε φουργιάννα.
Τώρα πρακτικὸς ὁ κόσμος, πρακτικότερα ζητεῖ
καὶ τὸ πνεῦμα τῆς δεκάρας πανταχοῦ ἐπικρατεῖ

Εἰκοσιμία. Ἐφθασα στὰ Ποργεράτα ἴσα·
τάπαμε τὰ ξανάπαμε μαζὺ μὲ τὸ Λουκίσα,
τὰ ἐλεπτολογήσαμεν κατὰ μυρίους τρόπους,
ἀλλὰ μὲ δίχως ὄβολα δὲν πείθεις τοὺς ἀνθρώπους !

Ἐτυχε στὴ συντροφιά μας κι' ἓνας λόγιος Μουσῆς
ἄνθρωπος ταξιδευμένος κι' εὐγλωττίας περισσῆς,
καὶ μὰς ἔλεγ' ὁ καυμένος « οἱ πολλοὶ τῶν χωρικῶν,
ξέρω πῶς θὰ ἐπιμείνουν περὶ τὸ χρηματικόν »
κι' ὁ Λουκίσα ἀπαντάνων ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀφορμῆς,
« μωρὲ τσῶπασε, τοῦ λέει, καὶ τὸ ξέρουμε κι' ἐμεῖς ! »

Ἐκατέβηκα στ' Ἀφράτο
τὸ μαγευτικώτατον
κι' εἶδα τὸν Καβαλιεράτο
αἰσιοδοξώτατον,
κι' ὅταν τοῦπα πῶς φοβοῦμαι τὸ κακὸν τῆς πληρωμῆς,
μὴ φοβῆσαι μ' ἀπαντάνει, κι' ὅλο θάχουμε κι' ἐμεῖς.

Ἀμα μ' εἶδαν οἱ Λουρδάδες στοῦ χωριοῦ τους τὸ γιοφῶρι
μὲ κρατοῦνε μὲ τὸ ζόρι τρεῖς ἡμέρες μουσαφίρη
καὶ τὴν περιποιήσι τους δύσκολα τὴ λησμονῶ·
σέσκλα μεῦχανε τὸ γιόμα, σέσκλα καὶ τὸ δειληνό.

Κι' ὅταν ἔφθγα μού εἶπαν οἱ Λουρδάδες οἱ καλοὶ
« ἦλθες κι' ἔφυγες μὲ φούριχ. »

μ' ἂν ξανάρθῃς θὰ περάσῃς καλιότερα πολὺ
παρὰμπρὸς ποῦ νὰν ἀγγυρία. »

Ἀπὸ Ἐληοῦ Θεράμονα. Πρακτικῶς πῶς ὅτι
ὁ Ἀθωὸς ἦταν ἄσχημα χωρὶς τὸν Κυπριώτη
καὶ σ' ἓναν τέτοιο μ' ἐννοεῖς, παράγοντα διάσημον
δὲν εἶχε διόλου ἄδικο νὰ στείλῃ τὸ παράσημον.

Τοῦ ὑπουργοῦ κεφάλαιον μεγάλο καὶ σπουδαῖον
εἶναι σ' αὐτὰ τὰ χῶματα οἱ παῖδες τῶν Χαλδαίων,
κι' ὁ σιὸρ Ἀνδρέας ὀηλαδὴ ποῦ μὲ τὰ γένεια τρέχει
κι' ὁ Σπῦρος ποῦ ξουρίζεται καὶ γένειον δὲν ἔχει,
κι' ὁ πρῶτος ὁ Γεώργιος τῆς ἀτμομηχανῆς
ποῦ τὸ ψωμί του ἄψητο δὲν τῆβρηκε κινεῖς.

Τοῦ Κολαίτη τὸ σπαθί, τοὺς τρεῖς ὑποστηρίζει·
ὁ Μομφερράτος τῶφτεξε καὶ δὲν τοῦ τὴ χαρίζει.
Εἶδα τὸ Σδρίνια τὸ γιατρό μ' ἐν' ἄλγο βαρβάτο
ποῦ τῶβαλλε στὰ τέσσερα γιὰ τὸν Καβαλιεράτο.

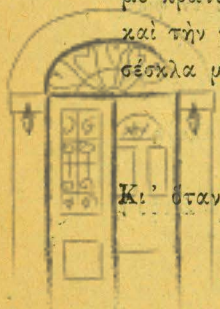
Στὸ χωριὸ τὸ Καπαντρίτι ποῦν' ἀνθρώποι τοῦ βουνοῦ,
δὲν εἰξέρω πῶς μὲ μίας μωκατέθηκε στὸ νοῦ,
νὰν τοὺς πῶ πῶς τοῦ Ῥωμανοῦ εἰμ' ἐγὼ γραμματικὸς
κι' ἤρθα νὰν τοὺς ἐρωτήσω μυστικά καὶ φιλικῶς
πείας ἀπαιτήσεις ἔχουν
γιὰ νὰ μὴ μὰς κατατρέχουν.

Κι' οἱ ἀθῶοι Καπαντρίτες ποῦ τὴν ἐπιστέψανε
μὴ ῥωτᾷς καὶ μὴ γυρεύῃς τί μοῦ ἐγυρέψανε !

Εἶδα καὶ τὸ Μικελάκη στὰ Μκυράτα τὸ Φωκᾶ,
κι' ἐνῶ ἄρχισα μαζὺ του νὰ μιλῶ πολιτικά,
δίχως νὰν τὸ καταλάβω μ' ἔλλαξε τὴν ὁμιλία
κι' ἤρθαμε στὰ μεταλλεῖα
κι' ὅταν τοῦπα πῶς ὁ κόσμος περιμένει γιὰ λεφτά.
βλέπεις τὸ λοιπὸν, μοῦ λέει, ὀρυκτὰ εἶναι κι' αὐτὰ !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ἀστρογέφυρα τῶν Πιρῶν Δὲν ἐντέλλομαι ἐπὶ
τ' ἀστρογάλα τοῦ φανάζουν γιὰ τὸ Νῶς τὸ γιατρό.

Μωρὲ κόμμα, μωρὲ κόμμα!
Κι' ἡ γυναῖκες τους ἀκόμα
γιά τὸν γέροντα πονεῖν,
ποῦ τὸν ἔχουνε βεήθεια εἰς τὰς ὥρας τοῦ γεννοῦν.

ὦ Βάλτα, κάτω Βάλτα, τὸ Κρεμμύδιον κι' ἡ Πάστρα,
ἡ γυναῖκες καὶ τὰ βρέφη τοῦ βυζαίνουν με βυζάστρα,
τὰ Τζανάτα,
τ' Ἀννιάτα,
Κουτρυνόι καὶ Σπαθί,
ὅλα δέωνται καὶ λένε, ὁ δετόρος νὰ σωθῇ.

Ὅλοι δέωνται καὶ λένε καὶ φωνάζουν διατόρως,
νάβγη πρῶτο παλληκάρι ὁ πανάρχαιος δετόρος,
ποῦ ἐργάζεται γιὰ αὐτούς μετ' αὐταπαρνήσεως,
πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως.

Στὰ Τζανάτα κατὰ τύχην γνώρισα καὶ τὸν παππᾶ
τοῦ νὰ κἀν κομπλιμέντα στὶς κυρίες ἀγαπᾶ,
καὶ μώμιλησ' ὁ καυμένος μ' ὅλην τὴν ἀβροφροσύνη
π' εὔτε νάμouνα καμμία λουλουδάτη δεσποσύνη,
καὶ μοῦ εἶπε «οἱ Προνιδῶτες θὰ ψηφίσουν τὸν Τραυλὸ,
ἀλλὰ γι' ἄλλους δὲν γνωρίζω, τὴν ἀλήθεια σοῦ μιλῶ.»

Εἶδα τὸ Μεμᾶ Γιαννάκη τ' Ἀρακλιεῦ τὸν καπουράλο,
μὰ νὰ μάθῃς πῶς μαζύ του δὲν μποροῦσα νὰν τὰ βγάλω.
Ἔχει στὰ πολιτικά, μιὰ τριβὴ πολὺ μεγάλη
ἄλλα μῶλεγε τὴ μιὰ, ἄλλα μῶλεγε τὴν ἄλλη,

Τέλεις πάντων καὶ στοὺς Πρόνους τοῦ ἐγύρισα, Μαρή,
εἶδα μιὰν ἀνωμαλία τρομερὴ καὶ φοβερή.
Κι' ὅταν μόνον ἐξαιρέσης τοῦ γιατροῦ τὰς συμπαθείας,
ὅλοι καρτεροῦν τὴν λάμπιν τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας.

Ὁ γιατρός εἰλικρινής,
γιὰ τοὺς τέσσαρους πασχίζει,
μὰ καὶ τέσσαρους κανεῖς,
νὰ ψηφίσῃ τοῦ στοιχίζει,
σ' ἐπεχὴ καὶ σὲ μομέντο
π' ὅλοι πέρουν τραταμέντο.

Σ κ ἄ λ α. Ἡ πέτρες βρὲ Μαρή, μώσπασαν τὰ ποδάρι.
Μωρὲ τί δρόμους πῶδρηκα! Ψυχὴ μου μπουλεβάρι!
Ἄν κάποτε ὁ Βουρουκλᾶς ἀ π ρ ε μ ι ν τ ῖ γυρέψῃ
εἰῶ νὰν τότε φέρουμε τὴν πόρκα νὰ χορέψῃ.

Τὸν περίφημο Κορώνια τὸν ἐγνώρισα κι' ἐγὼ
κι' εἶδα ποῦν ξεσπαθωμένος, φόρα γιὰ τὸν Ὑπουργό.
Φεύγωντας ἀπὸ τὴ Σκάλα ἐφθασα στ' Ἀρατζακλή
μὰ κανέναν δὲν εἶδα μὲς τὰ στήθη του νὰ κλῇ,
αἰσθημα ποῦ νὰ στὸ λέρῃ ἄφρεβα καὶ καθαρά.
Ὅλα τᾶπνιζε ὁ πόθος καὶ ἡ λαχτάρα τοῦ παρᾶ!

Β α λ σ α μ ἄ τ α. Τὸ φωνάζουν τοῦ μεσάνυχτου οἱ κοῦκοι,
κι' ὁ κουμπάρος ὁ Βασίλης, κι' ὁ γιατρός με τὸ τσιμπουκι,
πῶς ὁ Ἄθως θᾶρτη πρῶτος μ' ὅλον τὸν συνδυασμό,
ἀλλὰ τὸ χωρὶ τὸ εἶδα πῶχει ἄλλο στοχασμό.

Δ ι λ η ν ἄ τ α. Ἦλθα τώρα καὶ θὰ φύγω χέρι, χέρι,
πρὶν με πάρουνε χαμπάρι οἱ φιουρεσκουμπουέροι
ἀλλὰ μ' ἔχουν βεβαιώσει Μπαρτσαβιάς καὶ Γληγορᾶς,
πῶς κι' ἐδῶ ἀνυπομόνως περιμένεται παρᾶς.
Καὶ ὁ λόγος τοῦ οἱ φίλοι περιμένουνε παρᾶδες,
εἶναι γιὰ νὰν τὰ χαλάσουν παραμπρὸς σὲ μασκαράδες.

Φ α ρ α κ λ ἄ τ α. Λυκουδαῖοι καὶ Λοράνδοι καὶ Σιμάτοι,
δὲ χωνεύουνε καθόλου τὸν τρανὸ μας διπλωμάτη.
Ὅπωςδὴποτε τὸ νικελ τὸ γυρεύουν τὰ παιδιὰ
μὲ τὸ δίκιο τους ἐφέτο ποῦ δὲν εἶχανε λαδιὰ.

Ἐντοσοῦτω θε νὰ φύγω κι' ἀπὸ δώθενε τρεχάτος
ἐπειδὴ σ' αὐτὸ τὸ μέρος ἀπεφάσισαν ἐσχάτως
τοὺς γαιῶδρους τοὺς νὰ καῖνε ζωντανούς γιὰ νὰ γελοῦνε,
καὶ φοβοῦμαι πεῦμαι ξένος μήπως ἄξαφνα με ἰδοῦνε
μὲ τὰ μαῦρα τὰ σκευτιὰ,
καὶ γιὰ γαιῶδαρο με πάρουν καὶ μοῦ βάλουνε φωτιὰ.

Εἰς τὸ Πύργον ἐνέβη καὶ εἶλκεν ἐπὶ Διγαλέτο
ἀνθρωπο δὲν ἐπάρησα ποῦ νὰ παρῇ καλὴτος
Εἰς τοῦ Προνοῦ εὐαίσκουμαι τὰ ἡνωμένα κατῆ
ἐδῶ τοῦ τᾶκαμ' ὁ Κουτσός, σαλατα τοῦ Σωκράτη.

Πρέπει νά σμιζουμε Μαρή καὶ νάμαστε σὲ κέφια
γιὰ νὰ σοῦ πῶ τί γίνεται μ' αὐτὰ τὰ δυὸ ξαδρέφια.

==

Ἀπὸ τῆς Σάμης τὸ Γιάλο. Σ' ἓνα κουρεῖο κάτω,
εἶδα ποῦ ἐκουρεύανε τὸν Κύριο Κουράτο.
Γιὰ τὸ Σουγιά· ξανάρωτῶ ἂν ἴτως δυναμόνει
καὶ μοῦπαν πῶς ὁ Ἥφαιστος τὸν ἔβαλε στ' ἄμوني,
καὶ μέρα νύχτα τοῦ βαρεῖ
νὰ γένη τελατίνι·
τέτοια ξαδρέφια βρὲ Μαρή,
πολλὰ ὁ Θεὸς νὰ εἰνῇ!

==

Πυλάρου Μακρηώτικα, ποῦ προσοχὴ χρειάζεται·
ὁ Παππαμέντες σὲ φιλεῖ καὶ σὲ γλυκοασπάζεται.
Ἐδῶ γιὰ τὸ Ῥαυτόπουλο τὰ βλέπω μπερδεμένα·
κι' ὁ Φερεντίνος ἔπρεπε ν' ἀγυρμαστῇ ἐμένα
καὶ νὰ μὴν ἐδῇ στὸ πλατὺ ὡς πρόσκομμα στὸ κόμμα·
τοῦπα πῶς γιὰ συνδυασμοὺς
καὶ γιὰ τῆς κάλπης τοὺς καὶμοὺς,
εἶναι μικρὸς ἀκόμα.

==

Στὴν Ἄσσο ἀριθάρησα παρατηρῶν καὶ γράφων,
σ' αὐτὸν τὸν ἀποτρόπαιον διὰ τοὺς ζῶντας τάφον!
Ἀπάνου σὲ ξενέρωτες παληόβαρχες κουτράω·
βαρέθηκα, μωρὲ Μαρή, μπαστούνια νὰ μετράω.

==

Ἐνταῦθα ζοῦν οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ μεγαλουσιάνοι
καὶ τούτους ἀγωνίζονται νὰ ρίξουν εἰς Ῥισιάνοι.
Ἐδῶ ποῦ πρὶν τῆς ὥρας σου ψεφᾷς κι' ἀποσιώνεις,
πανίσχυρος ἀκούεται ὁ Γιάννης ὁ Βρυώνης.

==

Φισκάρδον καὶ Δουλίχιον. Τὴν εἶδον λαθένεις,
πῶς θριαμβεῖ πανταχοῦ ὁ ἐκαταλαθένης
κι' ἀπὸ καρφίας εὐχομαι ὁ φίλος νὰ πιτύχῃ
τῆς Ἄσσης τῆς Ἱερικοῦς νὰ πέσουνε τὰ τείχη·
κι' αὐτὸ νὰ εὐχέσαι καὶ σὺ ποῦσαι Ῥισιάνος βέρος.
Εἶδα καὶ τὸ Παιζι σου· πολὺ ὠραῖον μέρος!

==

Μῶδεξαν κατὰ σύμπτωσιν τὸν πατρικὸν σου οἶκον
καὶ νὰ εἰσέλθῃς ν' ἀπασθῶ ἐνόμισα καθῆκον
τὸ μέρος ποῦ ἐνσαρκώεις στὸν κόσμον ἐπρωτόρτες·
ἀλλὰ δὲν εἶχε δυστυχῶς παράθυρα καὶ πόρτες!

Πέτρες ἐδῶ, πέτρες ἐκεῖ, κοτρόνια μὲς τῇ μέσῃ!
Γύρευε τί μηχανικὸς σοῦ τῶχε διαιρέσει!

==

Ληξούριον. Τί μέγας ὁ ἐνθουσιασμός!
Καθ' ἅπασαν τὴν χώραν, Πανμονοκρουσιμὸς!
Οὔρρα σου Κολομπία χώρα τοῦ χώρωνε!
Ζήτω τοῦ Μονοκρούσου καὶ τοῦ Διτόρωνε!

==

Ζήτω τῆς θείας χώρας
μὲ τὰ γαιδούρια τῆς·
οὔρρα καὶ τῆς Θεδώρας
μὲ τὰ κουλούρια τῆς!

==

Βλέπω παντοῦ ρωτῶντας, παντεῶς γυρίζοντας,
ὅπως τὸ πρᾶγμα πάει Μονοκρουσίζοντας.
Ἀλλὰ κι' ὁ Μαντζαβίνος μὲ τὰ ψηλὰ φωκῶλα,
ἐμάγεψε τὸν κόσμο κι' ἐπῆρε τὰ ὀμπρὸς·
ὅμως ἐγὼ ζηλεύω πολὺ τὸν Τζαγκαρόλα,
πῶς μὲν τῶσε τὴν κάλπη κι' ἐγένηκε γαμπρός.

==

Ἐδεχτῆκαν εἰς Κολόμποι τῆς Μαρσίλιας τὸ Ῥαλλάτο·
καὶ φαντάσου μὲς τὴν πείνα νάρτη τέτοιο μαντελάτο,
τί μετατροπὴ θὰ φέρῃ!

Ἐν τούτῳ πρὶν ἀφήσω τῶν Ἀνογητῶν τὰ μέρη,
Κουβαλάτα, Δετοράτα, καὶ Σαποῦνι καὶ Σκοινι· ἂν
σὲ φιλῶ γλυκὰ στὰ χεῖλη μὲ τὴν ὕστερη πενιὰ.

— λ × × × —

Στὸ κατὰστημα κι' ἂν ἐμβῇς τοῦ Μαρκέτου Ἰωάννου,
θέλῃς κάτου νὰ καθήσῃς, θέλῃς ν' ἀνεβῇς ἀπάνου,
Παρισιάνικα θὰ φτιάσῃς ρούχα ἐξαιρετικά,
ἀπὸ πάνου γυναικεῖα κι' ἀπὸ κάτου ἀνδρικά.
Ἀπὸ κάτου Ματαράγκα ἀπαράμιλλος φαλλίδα
κι' ἀπὸ πάνου γιὰ τίς βέστες μιά μαστόρισσα Γαλλίδα.
Στὸ Παρίσι ὁ Γιαννάκης ἐπετάχτηκεν ἐσχάτως
κι' ὅλο μὲς τὸ μαγαζί του τὸ κουβάλησε τρεχάτος.
Τί κασμῆρια, τί φανέλες, τί σωρὸς μεταξωτά!
Χάνεις δηλαδὴ τὸ νοῦ σου ἐξετάζωντας αὐτά!
Κι' ἂν λιγοχερᾷς καὶ θέλεις πρὶν φθηνὰ νὰ ἐνδυθῇς,
πάλι θὰν τὰ καταφέρῃς, πάλι θὰ φχαριστηθῇς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΝΤΙΟΝ ΛΕΟΝΤΟΕΚΕ.Π. ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ.

Εἰσαγωγή

